

Sajarah Sing Kawedhar Saka Ayat Patang Puluh – Angka Rong Puluh Lima

Yèheskèl Nomer Enem

Jeff Pippenger

2026-08-11

Aku wis ngregep sawijining pethikan saka *Testimonies* kang nyawisake manéka garis bebener gegayutan karo pengalamané Yehezkiel, Yesaya, lan Yohanes ana ing papan suci. Yohanes banjur noleh kanggo ndeleng swara ana ing wingkingé, ing Wahyu pasal siji.

Aku kataman ana ing Roh ing dina Gusti, lan krungu ana swara gedhé ing buri kula, kaya swarané kalasangka, ngandika, Aku iki Alfa lan Omega, kang wiwitan lan kang pungkasan; lan, Apa sing kokdeleng iku, tulisen ana ing sajroning kitab, lan kirimna marang pitu pasamuwan kang ana ing Asia; marang Efesus, lan marang Smirna, lan marang Pergamus, lan marang Tiatira, lan marang Sardis, lan marang Filadelfia, lan marang Laodikia. Banjur aku noleh arep ndeleng swara kang ngandika karo aku iku. Lan sawisé noleh, aku weruh pitu kaki dian emas. Wahyu 1:10–12.

Saka pulo Patmos, banjur lumebet ing pasucèn swarga, ing kono Yohanes nyumurupi wahyu ngenani Kristus sing, miturut pawartosé Sister White marang kita, iku wahyu sing padha karo sing dideleng déning Daniel ing bab sepuluh saka kitabé.

“Ing dina-dina iku aku, Daniel, lagi nandhang prihatin lawasé telung minggu genep. Aku ora mangan roti sing enak, daging lan anggur ora mlebu ing cangkemku, lan aku ora njebadi awakku babar pisan.... Banjur aku ngangkat mripatku, lan ndeleng, lah ana sawiji wong ngagem lenan, panggangé kasabuk nganggo emas alus saka Uphaz. Badané uga kaya baril, raine kaya padhanging kilat, mripaté kaya damar geni, lengené lan sikilé kaya warna tembaga sing digilap, lan swaraning pangandikané kaya swaraning wong akèh’ (Daniel 10:2–6).

“Pangandikan punika sarupa kaliyan ingkang kaparingaken déning Yohanes nalika Sang Kristus kawedharaken dhateng piyambakipun ing Pulo Patmos. Sanès tiyang sanès kejawi Putraning Allah piyambak ingkang ngatingal dhateng Dhaniel. Gusti kita rawuh sesarengan kaliyan utusan swarga sanès kanggé mulang Dhaniel bab punapa ingkang badhé kalampahan ing wekdal wekasan.” Sanctified Life, 49.

Sangang ayat kapisan kapisan mratelakaké kepriyé Wahyué Gusti Yesus Kristus kabikak sakdurungé nutupé mangsa pambiji tumrap umat manungsa. Wahyu iku kaparingaké déning Allah marang Gusti Yesus, kang banjur maringaké marang Gabriel, lan Gabriel maringaké marang Yohanes kanthi sawijining amanat supaya Yohanes ngirimaké pawarta iku marang pitung pasamuwan. Yesaya nampani amanaté kanggo nindakaké prakara sing padha ana ing bab enem, lan Yehezkiel nampani dhawuh sing padha ana ing bab loro lan telu. Yohanes iku wong tahanan nalika nampani amanaté, déné Yehezkiel lan Daniel padha dadi tawanan ing

Babil, lan Yesaya urip ana ing sajarahé ratu ala, yaiku Ahaz saka Yehuda.

“Ana roda-roda ana ing sajroning roda-roda kanthi tatanan kang ruwet banget, nganti ing paningal kapisan katon marang Yéheskiel kaya samubarang kuwi kabèh ana ing kacowangan. Nanging nalika padha obah, samubarang mau mlaku kanthi pas lan endah, sarta ing karukunan kang sampurna. Makhluk-makhluk swarga kang nggerakaké roda-roda iku, lan ing sadhuwuré samubarang kabèh, ing dhampar safir kang mulya, lenggah Panjenengané Kang Langgeng; déné ing saubengé dhampar iku ana pelangi kang ngubengi, pralambang sih-rahmat lan katresnan. Amarga kakuwataning kamulyan kang nggegirisi saka paningal iku, Yéheskiel tumungkul sujud nganti raié nyandhak ing bumi, nalika ana swara kang dhawuh supaya dhèwèké ngadeg lan ngrungokaké pangandikané Pangéran. Sawisé iku diparingaké marang dhèwèké sawijining pesen pepéling tumrap Israèl.” Testimonies, 751.

Aku uga krungu swarané Pangéran, ngandika: Sapa kang bakal Dakutus, lan sapa kang bakal lunga kanggo Kita? Banjur aku matur: Kawula wonten mriki; utusa kawula. Yesaya 6:8.

“Sesanti iki kaparingake marang Ézékiel nalika pikirane kebak pangira-ira peteng. Panjenengané mirsani tanah para leluhuré katon sepi lan gersang...”

“Mangkono uga, nalika Gusti Allah arep mbikak marang Yohanes kang kinasih riwayat pasamuwan tumrap jaman-jaman kang bakal teka, Panjenengané maringi dhèwèké sawijining jaminan bab kapribaden lan pangreksané Sang Juru Slamet marang umaté kanthi nglairaké marang dhèwèké ‘Sawijining kang kados Putraning Manungsa,’ lumampah ana ing antarané kaki dian, kang nglambangaké pitu pasamuwan. ...”

“Piwulang-piwulang iki kanggo kauntungan kita. Kita kudu ngantep iman kita tetep mantep marang Gusti Allah, awit ing ngarepe kita wis cedhak ana sawijining mangsa kang bakal nyoba jiwa-jiwane manungsa. ...”

“Kita sami jumeneng ing ambanging prastawa-prastawa ageng lan khidmat. Ramalan lagi kaleksanan kanthi cepet. Pangéran wis ana ing ngarep lawang. Ora suwé manèh bakal kabukak ing ngarepé kita sawijining mangsa kang kebak kapentingan sing nggegirisi tumrap sakèhé wong urip. Padhagangan-padhagangan jaman biyèn bakal diuripaké manèh; padhagangan anyar bakal njedhul. Pemandhangan-pemandhangan kang bakal kalakon ing donya kita durung tau kabayangaké. Sétan lagi tumindak lumantar sarana manungsa. Wong-wong kang lagi ngupaya ngowahi Konstitusi lan nggayuh sawijining undhang-undhang kang maksa pangreksan dina Minggu, mung sethithik nyumurupi apa kang bakal dadi asilé. Sawijining krisis wis cedhak banget marang kita.

“Nanging para abdining Allah aja nganti ngendelake marang awake dhewe ing kahanan darurat kang gedhe iki. Ing wahyu-wahyu kang kaparingake marang Yesaya, marang Yehezkiel, lan marang Yohanes, kita weruh cethane sepira rakete swarga gegayutan karo prakara-prakara kang kelakon ana ing bumi lan sepira gedhene pangreksaning Allah marang wong-wong kang setya marang Panjenengane. Donya iki ora tanpa Panguwasa.

Rancangan prastawa-prastawa kang bakal kelakon ana ing tanganing Gusti. Kaluhuraning swarga nyekel nasib para bangsa, semono uga prekara-prekaraning pasamuwaning Panjenengane, ana ing pangreksanipun piyambak. ...”

“Ing sesanti Ézékiel, Gusti Allah kagungan astanipun wonten ing sangisoring swiwinipun para kerub. Punika kanggé mulang para abdinipun bilih punika pangwaos ilahi ingkang maringi kasil dhateng piyambakipun. Panjenenganipun badhé nyambut damel bebarengan kaliyan piyambakipun manawi piyambakipun purun nyingkiraken duraka lan dados resik ing manah saha gesangipun.

“Cahya padhang kang lumaku ana ing antarané titah-titah urip mau kanthi kacepetan kaya pletiking kilat nggambaraké kacepetan kang kanthi mangkono pakaryan iki ing wekasané bakal lumaku maju tumuju kasampurnan. ...

“Para sadulur, saiki dudu mangsané kanggo susah lan putus asa, dudu mangsané nyerah marang mangu-mangu lan ora pracaya. Kristus saiki dudu Juru Slamet kang ana ing kuburan anyar kagungan Yusuf, katutup watu gedhé lan kasegel déning segel Romawi; kita nduwèni Juru Slamet kang wus wungu. Panjenengané iku Sang Raja, Pangérané sakehing wadyabala; Panjenengané lenggah ana ing antarané para kerub; lan ing satengahing pasulayan lan gegeré bangsa-bangsa Panjenengané isih njaga umaté. Panjenengané kang mrentah ing swarga iku Juru Slamet kita. Panjenengané ngukur saben pacoban. Panjenengané ngawasi geni ing pawon pangobongan kang kudu nyoba saben jiwa. Nalika bètèng-bètèng para raja bakal dirubuhaké, nalika panah-panah bebenduning Allah bakal nembus ati para satruné, umaté bakal slamet ana ing tangané.”
Testimonies, jilid 5, 752–754.

Papat saksi Alkitab nekseni kasunyatan bilih pesen saking Wahyu Yesus Kristus kaparingaken dhateng tiyang-tiyang ingkang dipun pralambangaken déning pengalaman para nabi punika wonten ing pasucèn. Nalika kita mlebet ing pasucèn swarga, nalika punika kita kaparingan pesen ingkang sampun kita katetepaken kanggé dipun wartakaken. “Geni pawon” ingkang nyobi “saben jiwa” punika inggih geni pawonipun Maleakhi tiga.

Nanging, sapa kang bisa tahan ing dina rawuhipun? lan sapa kang bakal tetep ngadeg nalika Panjenengané ngatingal? awit Panjenengané iku kados geni panyucèkipun tukang nyepuh, lan kados sabunipun tukang ngumbah kain. Lan Panjenengané bakal lenggah kados panyepuh lan panyuci salaka; lan Panjenengané bakal nyucèkaké para putrané Lèwi, lan ngresiki wong-wong mau kados emas lan salaka, supaya padha ngaturaké pisungsung dhateng Pangéran kanthi kabeneran. Banjur pisungsungé Yehuda lan Yérusalèm bakal nyenengaké dhateng Pangéran, kados ing jaman kuna, lan kados ing taun-taun biyèn. Malakhi 3:2–4.

Tukang nyepuh iku mangerténi manawa pérak wis ana ing pawon pangobongan sajroning wektu sing pas nalika pérak mau wis murni banget nganti bisa nglairaké bayangan pasuryané tukang nyepuh iku. Kasunyatan ngenani carané pérak dimurnèkaké ing jaman kuna iki cocog karo kriya kausatif “marah” sing dideleng déning Daniel ing pasal sepuluh. Ing dina-dina pungkasan iki, Gusti nuntun umaté mlebu ing pasamuwan suci kanggo nguji,

ngresiki, lan nyucèkaké para calon supaya dadi pérangan saka panji wong satus patang puluh papat ewu. Ing mangsa wektu iki, “Panjenengané bakal makarya bebarengan karo” kita, “manawa” kita “gelem nyingkiraké duraka lan dadi resik ing ati lan urip.” Sawatara wong, kaya ing Daniel sepuluh, padha mlayu saka pengalaman iku, nanging wong-wong sing dilambangaké déning Daniel, kang temen-temen nyumurupi wahyu kaca pangilon gedhé babagan panyingkapané Gusti Yésus Kristus, bakal, kaya sing digambaraké déning Yésaya, didumuki lambéné nganggo bara saka mesbèh lan bakal dimurnèkaké sarta disawisaké kanggo martakaké sawijining pawarta marang pasamuwan kang murtad, banjur marang jagad.

Pesen punika dipunaturaken dhateng jiwa-jiwa ingkang setya wonten ing papan suci. Imamat kalih dasa tiga, manawi dipunlarasaken kaliyan mangsa Pentakosta, dipunrancang kanggé nggambaraken Pethi Prajanjian wonten ing Papan Mahasuci. Kanthi iman, struktur pesen-pesening pasal punika nandhesaken tigang tenger dalan wonten ing sajarah suci, ing pundi ujian pawon punika kasampurnakaken. Sanget jero saking Allah—struktur nubuat saking pasal kalih dasa tiga maringi kamungkinan dhateng siswa nubuat kanggé manggihaken Yehezkiel wonten ing ayat setunggal saking pasal setunggal.

Ing taun katelung puluh, ing sasi kaping papat, ing dina kaping lima sasi iku, nalika aku ana ing satengahing para tawanan ing sapinggiring kali Kebar, langit kawuka, lan aku weruh wahyu-wahyu saka Gusti Allah. Ing dina kaping lima sasi iku, yaiku taun kaping lima saka panawané Raja Yoyakhin. Yehezkiel 1:1, 2.

Minangka imam sajroning wektu panyegelané satus patang puluh papat ewu, Yéhezkièl ana ing taun kaping telung puluh saka siklus Yobel kaping pitulas, limang taun sadurungé kaping teluné saka telung pengepungan Yerusalem déning Nebukadnésar ing taun 587 SM. Taun kaping telung puluh ing ayat iku yaiku telung puluh taun sawisé kawilujengan rohani sing paling agung sajroning sajarah Prajanjian Lawas, lan iku dumadi ing dina kaping lima saka taun kaping lima, mangkono nempelaké angka lima marang paseksènè Yéhezkièl. Ing rong ayat pambuka kita nemu angka telung puluh diidentifikasi sapisan lan angka lima kasebut kaping telu. Ing struktur Imamat rong puluh telu kang dilarasaké karo mangsa Pentakosta, ujian kapindho kang diwakili déning telung puluh ngancik tekan riyaya kalasangka, limang dina menyang munggahé Kristus, banjur limang dina menyang dina pangruwating dosa, banjur limang dina menyang waymark kang makili bebarengan udan wiwitan (Pentakosta) lan udan pungkasan (Tarub Suci). Struktur iku nampilaké telung puluh, banjur telung undhak-undhakan kang saben-saben lima. Yéhezkièl ana ing Padalemané Allah lan struktur Imamat rong puluh telu iku Pethi Prejanjian.

Sajarah nekseni kasunyatan menawa ing titik punika, Yeheskiel mapan limang taun sadurunge sawijining pengepungan simbolis kang pungkasanipun dados pralambanging angger-angger Minggu ingkang enggal badhé rawuh, kados ingkang kawejahana déning karusakaning Yérusalèm. Angka “lima” punika minangka unsur utami saking rancangan Imamat kalih dasa tiga, mekaten ugi angka tigang dasa.

Wis katuduhaké ing artikel-artikel iki yèn nalika rong puluh loro ayat kapisan saka bab iku dipasangaké sajajar karo rong puluh loro ayat pungkasan, lan banjur bebarengan loro garis sing isi rong puluh loro ayat iku dipasangaké sajajar karo mangsa Pentakosta, cetha katuduhaké yèn proses panggawé-pangujian telung tataran, yaiku geni pawoné Maleakhi. Telung tataran iku nduwèni sawijining alpha lan omega ing tataran kapisan lan katelu, kang kasusun saka rerangkèn papat tandha wates sing makili siji tataran.

Paskah, banjur riyaya Roti Tanpa Ragi, banjur pisungsung woh kapisan saka gandum jelai, banjur ‘lima’ dina tumuju pungkasané riyaya Roti Tanpa Ragi. Papat tenger dalan mau mbentuk ujian kapisan, lan Gusti Yesus tansah nggambarake pungkasan lumantar wiwitan, lan ujian katelu uga kabangun saka papat tenger dalan. Riyaya Kalasangka, banjur munggahé Kristus, banjur dina panebusan, lan banjur limang dina sawisé kuwi tekané Pentakosta lan Tarub Suci. Pentakosta iku pralambang udan wiwitan lan Tarub Suci iku pralambang udan pungkasan. Ing modhel Imamat rong puluh telu, Pentakosta lan Tarub Suci padha salaras.

Mulane padha bungaha, he para putraning Sion, lan padha surak-suraka ana ing Sang Yehuwah Allahira; awit Panjenengane wus maringi udan kawitan marang sira kanthi samesthine, lan Panjenengane bakal ndhatengake tumrap sira udan, yaiku udan kawitan lan udan pungkasan, ana ing sasi kang kapisan. Yoèl 2:23.

Prosès pamriksan lan pamurnèn pungkasan diwiwiti ing tanggal 31 Dhésèmber 2023. Pamriksan kapisan iku pamriksan dhasar sing dilambangaké déning pasulayan bab “para garong saka ummatmu” kang misahaké golongan sing sadurungé wis kapandhegani déning kuciwané 18 Juli 2020.

“Ing sajarah lan ramalan, Sabda Allah nggambarake pasulayan kang dawa lan tanpa pedhot antarane kayekten lan kaluputan. Pasulayan iku isih lumaku tekan saiki. Perkara-perkara kang wis tau dumadi bakal kaulang maneh. Padudon-padudon lawas bakal diuripake maneh, lan teori-teori anyar bakal tansah muncul tanpa kendhat. Nanging umat Allah, kang ing pracaya lan panggeneping ramalan wis nindakaké sawijining pérangan ing pawartaning pesen malaékat kapisan, kapindho, lan katelu, padha ngerti ing ngendi papané ngadeg. Padha nduwèni pengalaman kang luwih aji tinimbang emas murni. Padha kudu ngadeg kukuh kaya watu karang, nyekeli wiwitaning kayakinané kanthi teguh nganti tekan wekasan.” Manuscript Releases, jilid 1, 47.

Ing Imamat kaping rong puluh telu, ujian kang kapisan dipralambangaké déning sawijining kombinasi profetik saka telu, kang limang dina sawisé iku diterusaké déning pungkasané riyaya roti tanpa ragi. Paskah iku dina kapisan, riyaya roti tanpa ragi iku dina kapindho, lan pisungsung woh kawitan iku dina katelu. Limang dina sawisé iku, riyaya roti tanpa ragi rampung. Struktur profetik saka sing kapisan ing antarané telung ujian uga dipralambangaké ana ing ujian kang katelu lan pungkasan. Ing waymark katelu iku, kang dumadi saka telung waymark kang diterusaké déning siji, riyaya kalasangka iku dina kapisan, lan munggahé Kristus menyang swarga dumadi limang dina sawisé iku; banjur dina pangruwating dosa ndherek limang dina sawisé iku; banjur limang dina sabanjuré,

Pentakosta lan riyaya Tarub bebarengan nandhani hukum Minggu kang enggal bakal teka, kang dipralambangaké ana ing kitab Yehezkiel minangka karusakané Yerusalem.

Ing antarané pungkasané riyaya roti tanpa ragi lan riyaya slomprèt ana telung puluh dina, kang ora mung nglambangaké sawijining imam, nanging uga minangka pacoban kapindho saka telung pacoban kang kaweca sajroning ilustrasi Ilahi.

Baptisané Kristus nggambarake telung tenger dalan Paskah, roti tanpa ragi, lan woh wiwitan, awit telung tenger dalan iku makili patiné, kakuburé, lan wunguné Kristus. Telung langkah iku banjur diterusaké déning limang dina tumuju langkah kaping papat, kang diwakili déning pungkasaning riyaya roti tanpa ragi. Baptisan iku nampilaké telung langkah mau sajroning sakedhap cendhak nalika Yohanes mbaptis Mesiasé. Riyaya-riyaya mangsa semi misahaké telung langkah mau kanthi sela sedina saben-sabené, lan riyaya-riyaya mangsa gugur misahaké telung langkah mau kanthi sela limang dina.

Nalika kita ngetrapake uji kapisan saka pésta-pésta mangsa semi minangka gabungan saka telung waymark kang banjur diterusaké déning siji waymark limang dina sawisé; lan banjur ngetrapake pésta-pésta mangsa gugur minangka telung waymark kang limang dina sawisé diterusaké déning siji waymark, ana sawijining struktur kenabian kang kabangun, yaiku sawijining waymark alfa saka telu kang diterusaké déning limang dina, kang banjur diterusaké déning telung puluh dina, lan uji katelu saka pésta-pésta mangsa gugur minangka sawijining waymark saka telu kang diterusaké déning limang dina—struktur iku nggambaraké yèn uji kapisan nyakup cacah gunggung limang dina, banjur diterusaké déning uji kapindho telung puluh dina kang nggayuh tekan waymark katelu saka limang dina. Lima ditambah telung puluh, ditambah lima iku patang puluh $(5 + 30 + 5 = 40)$.

Baptisané Kristus enggal kasusul déning patang puluh dina, kang pungkasané katutup déning telung pacoban. Isih akèh manèh kang bisa kauningani ing struktur Imamat rong puluh telu sajroning gandhèngané karo mangsa Pentakosta, nanging ing tataran liya pasal iku nglambangaké Prau Prejanjian ing Panggonan Mahasuci.

Pahargyan-prayaaning mangsa semi lan mangsa gugur ing Imamat kaping likur telu dipasang ana ing tengahing rong Sabat. Rong Sabat mau nglambangake rong kerub panutupan, lan pratandha-pratandha dalaning mangsa Pentakosta sing selaras karo Imamat kaping likur telu nglambangake Pethi Prejanjian lan rong kerub panutupan mau. Ing Yeheskiel pasal siji, Yeheskiel kabekta lumebu ing pasucèn, lan nalika panjenengané kabekta ana ing kono, panjenengané dumunung limang dina sadurunge pengepungan kang nuntun marang karusakaning Yerusalem, sing dados pralambang tumrap angger-angger Minggu kang enggal rawuh. Angger-angger Minggu mau diwakili déning Pentakosta lan Tarub ing Imamat kaping likur telu. Yeheskiel ana ing taun kaping telung puluh, lan telung puluh iku mangsaning pacoban kapindho saka telung pacoban kang mbangun geni pawoning Maleakhi kaping telu. Pacoban kapindho diwakili déning telung puluh dina, kaya déné Yeheskiel ana ing taun kaping telung puluh saka siklus Yobel kaping pitulas kang kawiwitan ing Paskah Agungé Yosia, miturut panyebuting para sejarawan. Yeheskiel ana limang taun sadurunge

pengepungan kang lumaku wolulas sasi, lan panjenengané ana ing Padalemané Allah, yaiku ing tengahing telung pacoban pungkasan kang nyucèkaké lan ngresiki turah. Pétrus ana ing Kaisaréa-Filipi (Panium), uga ana ing tengahing telung pacoban, kaya sing diwakili déning Panium (Kaisaréa-Filipi), gununging Owah-owahan Rupa, lan salib.

Ing taun 592 SM, Yehezkiel kanthi adikodrati digawe “bisu” lan mung ngandika nalika Gusti Allah mbukak cangkeme. Kaanan iku terus lumaku nganti rubuhe Yerusalem ing taun 585/6 SM. Gusti Allah wis ndadèkaké dhèwèké ngandika nalika pengepungan diwiwiti, ing dina nalika “kang dadi pepénginan” “mripate” mati, nanging dhèwèké ora diidiné ngandika kanthi bébas nganti Yerusalem, “kang dadi pepénginan” “mripate” Israèl, wis rubuh. Rubuhe Yerusalem nggambarake undhang-undhang Minggu sing enggal bakal teka, lan ana ing kono bapaké Yokanan Pembaptis, sawijining imam saka giliran kaping wolu, sing digawe bisu nalika lagi ngladèni ing Padaleman Suci, kang uga dadi papan panggonané Yehezkiel (ing sesanti), uga digawe bisu watara sangang sasi. Ing dina kaping wolu sawisé lairé Yokanan, nalika Yokanan lagi disunat, dhèwèké diidiné ngandika. Ana loro nabi sing digawe bisu nalika ana ing pasucèn. Nabi katelu sing digawe bisu nalika ndeleng Kristus ana ing pasucèn yaiku Daniel. Ing pasal sepuluh, Daniel ana ing pasucèn, lan pas dhèwèké kena didemèk kaping pindho saka telung kaping, dhèwèké digawe bisu. Ing titik tengah, Daniel digawe bisu.

Lan nalika piyambakipun sampun ngandika tembung-tembung makatèn wau dhateng kula, kula tumungkul miringaken pasuryan dhateng ing bumi, lan kula dados bisu. Lan lah, wonten satunggal ingkang kados pralambangipun para putranipun manungsa ndemèk lambé kula; lajeng kula mbikak cangkem kula, sarta ngandika, lan matur dhateng piyambakipun ingkang jumeneng wonten ing ngajeng kula, Dhuh gusti kawula, marga saking wahyu punika kasangsaran kawula malih tumeka dhateng kawula, lan kawula sampun boten gadhah kakiyatan malih. Daniel 10:15, 16.

Ngandika

Lambang “ngandika” iku katandhani ing wektu angger-angger Minggu kang enggal bakal tumeka nalika Amérika Sarékat ngandika kaya naga, kuldiné Bileam ngandika, sesantiné Habakuk ngandika lan ora goroh. Telung nabi bisu kang digawe bisu nalika ana ing pasucèn, padha ngandika nalika karusakaning Yérusalèm. Karo Zakharia, panjenengané ngandika kanggo netepaké yèn jeneng anyar putrané iku bener, mangkono iku nglambangaké wong-wong Filadelfia kang kaparingan jeneng anyar.

Sapa sing menang, bakal Dakdadèkaké tugu ana ing Pedalemaning Allah-Ku, lan dhèwèké ora bakal metu manèh saka kono; lan Aku bakal nulis ana ing dhèwèké asmane Allah-Ku, lan asmane kutha Allah-Ku, yaiku Yérusalèm Anyar, kang tumurun saka swarga saka Allah-Ku; lan Aku bakal nulis ana ing dhèwèké asma-Ku kang anyar. Wahyu 3:12.

Zakharia diparingi papan tulis kanggo nulis jeneng kulawarga anyaré Yohanes.

Lan kedaden mangkono, ing dina kawolu padha teka arep nyunati bocah iku; lan padha nyeluk dheweke Zakaria, manut jeneng bapakne. Nanging ibune mangsuli lan ngandika: Ora mangkono; jenenge kudu diarani Yokanan. Banjur padha matur marang dheweke: Ing antaraning sanak-kadangmu ora ana siji waé kang sinebut nganggo jeneng iku. Wong-wong mau banjur padha menehi pratandha marang bapakne, kepiyé karepé dheweke bocah iku bakal dijenengi. Banjur dheweke njaluk papan tulis, lan nulis mangkene: Jenenge Yokanan. Lan kabeh padha gumun. Sanalika iku uga cangkeme kabukak, ilate uwal, banjur dheweke ngandika lan memuji Allah. Lukas 1:59–64.

Jeneng anyaré Yohanes selaras karo pasamuwan Filadelfia, lan jeneng Zakharia selaras karo Laodikia, kaya sing kaawakili déning ora pracayané Zakharia marang piwulangé malaékat katelu. Kabèh para nabi nyarujuki dina-dina pungkasan, lan dina-dina pungkasan iku sajarahé malaékat katelu. Mulané malaékat sing nggawa piwulang iku mesthi malaékat katelu. Zakharia nampik mangertèni yèn Pangéran bakal ngliwati pasamuwan Advent Dina Kaping Pitu Laodikia. Isih ana luwih akèh sing bisa diandharaké bab pamulihané swara ing para nabi iki, nanging kita bakal nerusaké lumaku tumuju marang pangerten bab garis kenabiané Yosia.

Roda Yosia

Kula sampun ngrembag siklus Yobel kaping pitulas ingkang kawiwitan wonten ing Paskahipun Yosia ing taun 622 SM, nanging garisipun Yosia sampun kawiwitan adoh sadèrèngipun taun 622 SM. Pambrontakanipun Israèl ingkang ndadosaken Saul munggah dhateng dhampar minangka ratu Israèl ingkang kapisan nandhani patang puluh taun pamréntahanipun ratu Saul, lajeng kasambung dening patang puluh taun pamréntahanipun ratu Dawud, lajeng kasambung malih dening patang puluh taun pamréntahanipun Suléman. Panolakan dhateng Allah ingkang nglarani sang nabi Samuel mekaten dumados ing taun 1097 SM, lan punika miwiti satunggaling garis profetik pambrontakan ingkang pungkasanipun rampung wonten ing salib nalika tiyang Yahudi ngucap bilih padha boten gadhah ratu sanès kejawi Kaisar.

Nanging wong-wong mau padha bengok-bengok, “Singkirna Panjenengane, singkirna Panjenengane, salibna Panjenengane.” Pilatus ngandika marang wong-wong mau, “Apa aku kudu nyalib Rajamu?” Para imam kepala mangsuli, “Kawula ora duwe raja kejaba Kaisar.” Yokanan 19:15.

Ing taun 1097, telu raja bakal mrentah patang puluh taun saben-saben nganti sédané Suléman ing taun 977 SM, nalika kraton banjur kapérang dadi lor lan kidul.

Sakwisé kuwi wong-wong mau kepéngin nduwèni ratu; banjur Gusti Allah maringi marang wong-wong mau Saul, putrané Kis, wong saka taler Benyamin, sajroning patang puluh taun. Kisah Para Rasul 13:21.

Dawud yuswanipun telung puluh taun nalika wiwit jumeneng ratu, lan piyambakipun nata patang puluh taun. Ing Hebron piyambakipun nata ing ngatasipun Yehuda pitung taun nem sasi; lan ing Yerusalem piyambakipun nata telung puluh telung taun ing

ngatasipun sakehing Israel lan Yehuda. 2 Samuel 2:4, 5.

Pamréntahané Suléman diwiwiti ing taun 971 SM; dhasar Padaleman Suci dilebokaké ing taun kaping papaté Suléman (967 SM). Pangwangunané lumaku pitung taun (1 Para Raja 6:37–38), lan Padaleman Suci rampung ing sasi kaping woluh taun kaping sewelasé Suléman. Pambaktèn resmi kalakon ing sasi kapitu (sasi Étanim), nalika Riyaya Tarub (1 Para Raja 8; 2 Babad 5–7). Para ratu, Padaleman Suci, lan bangsa iku saben-saben kaawakili ing sajarah kanthi mangsa patang atus sangang puluh taun sing cetha nandhani sawijining mangsa kenabian sajroning gegayutané karo para ratu, Padaleman Suci, utawa bangsa iku.

Dhaniel kaasta dadi tawanan ing taun 607 SM, sanadyan mayoritas para kronolog Alkitab netepake taun 605 SM. Cathetan sajarah kudu selaras karo paseksèn kenabian, lan pralambanging prastawa-prastawa kang sacara sajarah katandhani ing garis sajarah kang diwiwiti saka pepénginan tumrap raja ing taun 1097 SM nuntut, adhedhasar sawetara paseksèn kenabian, manawa taun 607 SM iku panrapan kang bener, lan dudu 605 SM. Taun 607 SM nandhani pungkasaning patang atus sangang puluh taun ing garis para raja, nanging uga miwiti salah siji saka telung perwakilan utama saka pitung puluh taun kang dumadi ing garis iku. Taun 607 SM nandhani pungkasaning pitung puluh taun kang diwiwiti kanthi panawaning Manaseh ing taun 677 SM. Perwakilan kapisan saka pralambang patang atus sangang puluh taun (kang nduwèni telung paseksèn ing garis iku), rampung ing papan nalika salah siji saka telung paseksèn pitung puluh taun rampung lan paseksèn pitung puluh taun liyane diwiwiti; struktur matematis iku maringi paseksèn marang taun 607 SM, sanadyan ana panemu manawa Dhaniel kaasta dadi tawanan ing taun 605 SM.

Ing sajroning garis sing ngemot sawijining jangka wektu 490 taun kang ana gandhèngané karo para ratu wiwit 1097 SM nganti 607 SM, ana uga 490 taun saka pentahbisan Padalemané Suléman nganti pentahbisan Padaleman sawisé pambuwangan déning Zerubbabel ing taun 516 SM. Jangka 490 taun iku dumadi saka 420 taun wiwit pentahbisané Suléman ing taun kaping sewelas pamaréntahané, ditambah 70 taun nalika Padaleman iku sepi lan katilar sajroning mangsa panawanan, dadi cacahé 490 taun. Prentah kaping teluné Artahsasta rawuh 59 taun sawisé iku, yaiku ing taun 457 SM, lan nandhani wiwitané 490 taun kang “wis katetepaké” (dipunpatok, Daniel 9:24) tumrap umaté Allah, kang rampung ing taun 34 nalika Stéfanus dirajam watu. Mesthi waé, isih ana akèh paseksi kronologis liyané kang banget jeroné tegesé ing sajroning garis kenabian kang diwiwiti saka murtad dhasar, yaiku nampik Allah lan Rohing Ramalan ing taun 1097 SM, lan dipungkasi nalika Stéfanus weruh Kristus jumeneng ana ing tengené Allah. Ing sajroning paseksi iki kita manggihi rodha kenabiané Yosia.

Aku ngandika “murtad dhasar,” awit wiwitaning garis iku nandhani nalika Israèl nolak Gusti Allah minangka Raja, marga saka pepénginané duwé raja kadonyan, mangkono dadi tandha dhasaring monarki manungsa ing Israèl. Aku uga nulis iki tumrap rodhané Yosia, kang tegesé “dhasaré Gusti Allah,” yaiku pralambang saka loro-loroné: dhasar lan murtad dhasaré umaté Gusti Allah.

Nalika Salomo seda lan rolas taler padha kabagi dadi lor lan kidul, pengabdian Yerobeam marang sistem pangibadah palsu ditegur déning nabi sing ora manut, lan ing tegurané iku kalebu wangsit bab sawijining raja sing bakal rawuh, aran Yosia. Ing wektu murtad dhasaré Yerobeam lan sapuluh taler lor, wis diramalaké wangsit bab Yosia lan kawilujengané maneh sing ditandhani déning Paskah Agung taun 622 SM. Kawilujengan maneh iku kadadèkaké déning ditemokaké tulisan-tulisané Musa lan pawartané paukiman tumrap umaté Allah marga saka murtadé sing terus-terusan. Nalika tembung-tembung saka tulisan-tulisané Musa diwacakaké marang raja Yosia, iku ngasilaké kawilujengan maneh sing paling agung sajroning sajarah Prajanjian Lawas. Wangsit bab bakal miyosé sawijining anak ing mangsa ngarep sing aran Yosia uga ngandhut paukiman profétis tumrap murtad dhasar sing ditudhuhaké marang raja Yerobeam déning nabi sing ora manut.

Paukimané Musa, kaya kang sinebut déning Daniel, yaiku “pitung kaping” ing Imamat rong puluh nem, lan iku dadi panemon dhasaré William Miller, kang minangka pralambanging kayektèn-kayektèn dhasar Adventisme. Pangwasaning pesené Miller tanggal 11 Agustus 1840 kelakon lumantar pakaryané “Yosia” Litch ing taun 1838 lan 1840. Ing taun 1863 dhasar-dhasar iku disisihaké, lan “pitung kaping” banjur dadi pralambang ora mung tumrap kayektèn-kayektèn dhasar para Millerit Filadelfia, nanging uga pralambanging pambrontakan Millerisme Laodikia marang dhasar-dhasar mau. Sajarah para Millerit saka malaekat kapisan lan kapindho ngemu pralambanging “Yosia,” kang bakal kaulang kanthi samesthiné aksara demi aksara ing sajarahé wong satus patang puluh papat èwu. Rodhané Yosia ngambah bali marang tenunging raja Saul lan banjur terus tekan tumekaning dimuntahaké pasamuwan Advent Hari Kapitu Laodikia ing wektu undhang-undhang Minggu. Rodhané Yosia ing Yehezkiel saiki lagi ana ing proses kabukak segelé minangka pucaking panyegelan wong satus patang puluh papat èwu.

Bab-bab punika badhé kita lajengaken wonten ing artikel salajengipun.